

Rozhodnutí Nejvyššího soudu SSR ze dne 03.06.1971, sp. zn. 4 Tz 44/71, ECLI:CZ:NS:1971:4.TZ.44.1971.1

Číslo: 18/1972

Právní věta: II. K postupu soudu, který zjistí, že o inej části toho istého pokračujícího trestného činu už bol vyhlásený rozsudok soudu prvého stupňa, ktorý však ešte nie je právoplatný.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 03.06.1971

Spisová značka: 4 Tz 44/71

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Pokračování v trestném činu, Překážka zahájeného řízení, Totožnost skutku, Trestní stíhání

Předpisy: 150/1969 Sb. § 3 odst. 1 písm. a 140/1961 Sb. § 39a odst. 2 písm. a 141/1961 Sb. § 229 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 18/1972 sb. rozh.

I. Pri pokračujúcom trestnom čine možno obvineného stíhať za ďalšiu časť činnosti, ktorá vyšla medzitým najavo, ale bola spáchaná pred vyhlásením rozsudku soudu prvého stupňa, ktorý sa stal právoplatným a ktorý sa týka inej části tej iste pokračujúcej trestnej činnosti, len pod tou podmienkou, že právoplatný rozsudok o tejto druhej části pokračujúcej trestnej činnosti bol zrušený v mimoriadnom opravnom konaní. Inak trestnému stíhaniu za túto ďalšiu časť pokračujúceho trestného činu bráni prekážka už rozsúdenej veci (§ 11 odst. 1 písm. f) Tr. por.).

II. K postupu soudu, který zjistí, že o inej části toho istého pokračujícího trestného činu už bol vyhlásený rozsudok soudu prvého stupňa, ktorý však ešte nie je právoplatný.

Z odôvodnenia.

Právoplatným rozsudkom Okresného soudu v Humennom z 30. 9. 1970 sp. zn. 3 Ts 166/70 bol obvinený A. H. uznaný vinným z prečinu proti majetku v socialistickom a osobnom vlastníctve podľa § 3 ods. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Zb. a bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov nepodmienečne. Pre výkon tohto trestu bol zaradený do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal minister spravodlivosti SSR v prospech

obvineného A. H. Najvyšší súd SSR vyslovil, že uvedeným rozsudkom Okresného súdu v Humennom bol porušený zákon, tento rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému súdu v Humennom na nové prejednanie a rozhodnutie.

Rozsudkom Okresného súdu v Humennom z 30. septembra 1970 sp. zn. 3 Ts 166/70 bol obvinený A. H. uznaný vinným z prečinu proti majetku v socialistickom a osobnom vlastníctve podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 150/1969 Zb. preto, že nezisteného dňa v auguste 1970 pokosil v katastri obce Vydraň lúku vo výmere 0,25 ha na úkor Školského majetku pri SPTŠ v Medzilaborciach a vysušené seno zobrať domov, čím uvedený majetok poškodil.

Za tento prečin mu bol podľa § 3 ods. 1 zákona č. 150/1969 Zb. uložený trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov so zaradením do I. nápravno-výchovnej skupiny podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. Poškodený školský majetok pri SPTŠ v Medzilaborciach bol so svojím nárokom na náhradu škody proti obvinenému podľa § 229 ods. 1 Tr. por. odkázaný na konanie v občianskoprávných veciach.

Tento rozsudok sa stal právoplatným 4. novembra 1970.

Proti tomuto rozsudku podal v prospech obvineného sťažnosť pre porušenie zákona minister spravodlivosti SSR a domáhal sa ňou vyslovenia, že napadnutým rozsudkom bol porušený zákon v neprospech obvineného v ustanoveniach § 2 ods. 5 Tr. por. a § 35 ods. 2 Tr. zák. Svoju sťažnosť odôvodnil tým, že okresný súd nepreveril obranu obvineného, že skosil svoju vlastnú lúku, nachádzajúcu sa za jeho vlastným rodinným domom, ktorú kúpil od svojho testá Brindáka a po jeho smrti, resp. po smrti svokry v roku 1968 začal tento pozemok podľa kúpnej zmluvy ako jediný vlastník užívať. V priebehu konania bol vypočutý len jediný svedok F. W., ktorý udal, že obvinený tak ako iní občania obce Vydraň už od roku 1968 porušujú HTÚP a kosia lúky, ktoré boli do nej začlenené a ktoré užíval školský majetok pri SPTŠ v Medzilaborciach. Okresný súd si mal vyžiadať pre potvrdenie či vyvrátenie obrany obvineného od ONV - poľnohospodárskeho odboru v Humennom vyjadrenie, kým a na základe čoho bol predmetný pozemok začlenený do HTÚP a aj priestupkové spisy o stíhaní obvineného pre neoprávnené pokosenie predmetnej lúky v predchádzajúcich rokoch. Okrem toho okresný súd porušil aj ustanovenie § 35 ods. 2 Tr. zák. pri ukladaní trestu. Rozsudkom Okresného súdu v Humennom z 31. augusta 1970 sp. zn. 3 Ts 119/70 bol totiž obvinený uznaný vinným z prečinu podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona číslo 150/1969 Zb. spáchaného tým, že v dňoch 19. a 20. júna 1970 svojvoľne skosil tú istú lúku, z ktorej zobrať 10 q sena a tým spôsobil školskému majetku SPTŠ v Medzilaborciach škodu v sume 600 Kčs, za tento prečin mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov podmienene na skúšobný čas 18 mesiacov. Keďže prečin tvoriaci predmet postihu obvineného v danej veci (sp. zn. 3 Ts 166/70) spáchal skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný prečin vo veci sp. zn. 3 Ts 119/70, mal okresný súd pri ukladaní trestu použiť ustanovenie § 35 ods. 2 Tr. zák. o súhrnnom treste.

Preto minister spravodlivosti SSR žiadal, aby napadnutý rozsudok bol v celom rozsahu zrušený a aby vec bola vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd SSR na podklade takto podanej sťažnosti pre porušenie zákona preskúmal v zmysle § 267 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že bol porušený zákon.

Podľa § 2 ods. 5 Tr. por. všetky orgány činné v trestnom konaní majú postupovať tak, aby bol zistený skutočný stav veci a pri svojom rozhodovaní majú z neho vychádzať. Majú s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti obvinenému i okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a majú v oboch smeroch vykonávať dôkazy, nečakajúc na návrh strán. Priznanie obvineného neoslobodzuje orgány činné v trestnom konaní od povinnosti preskúmať a všetkými dosiahnuteľnými prostriedkami overiť všetky okolnosti prípadu.

Obranné tvrdenia obvineného okresný súd nepreveril.

Konštatuje sa, že z podnetu sťažnosti pre porušenie zákona podanej ministrom spravodlivosti SSR proti rozsudku Okresného súdu v Humennom z 31. augusta 1970 sp. zn. 3 Ts 119/70 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 26. októbra 1970 sp. zn. 6 To 314/70 Najvyšší súd SSR rozsudkom z 3. júna 1971 sp. zn. 2 Tz 34/71 vyslovil, že uvedenými rozhodnutiami súdov bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 5 a § 254 ods. 1 Tr. por., obe rozhodnutia zrušil a Okresnému súdu v Humennom uložil, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Uvedenými zrušenými rozhodnutiami súdov bol obvinený A. H. uznaný vinným z prečinu podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 150/1969 Zb. za to, že v dňoch 19. a 20. júna 1970 svojvoľne pokosil lúku na hone zv. „Sidanky“ v kat. obce Vydraň vo výmere 0,25 ha, z ktorej zbral 10 q sena a tým spôsobil školskému majetku SPTŠ v Medzilaborciach škodu v sume 600 Kčs. Za tento prečin bol obvinený odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov podmienene na skúšobnú lehotu 18 mesiacov. Z obsahu trestných spisov v tejto veci vysvitá, že obvinený pri výsluchu 22. júna 1970 udal, že lúku skutočne pokosil a bude ju aj naďalej užívať, lebo tvorí jeho vlastníctvo.

Z oboch trestných spisov o stíhaní obvineného (sp. zn. 3 119/70 a 3 Ts 166/70 Okresného súdu v Humennom) pre prečin podľa 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 150/1969 Zb. sa teda zisťuje, že predmetom obvinenia sú prípady dvoch skosení tej istej lúky v júni 1970 a v auguste 1970 na škodu školského majetku pri SPTŠ v Medzilaborciach.

Oba činy obvineného spáchané v rozpätí necelých dvoch mesiacov rovnakým spôsobom, na tom istom mieste a na škodu tej istej inštitúcie, keď je preukázaný aj jednotiaci úmysel obvineného, treba považovať za pokračujúcu trestnú činnosť a ide teda o jediný skutok.

V platnom Trestnom poriadku platí princíp nedeliteľnosti skutku. Toho výrazom je ustanovenie § 277 Tr. por., podľa ktorého, ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom alebo právoplatným uznesením o zastavení trestného stíhania, možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať len ak bola povolená obnova trestného konania.

V deň rozhodovania v tejto veci (3 Ts 166/70) okresným súdom 30. septembra 1970 trestné stíhanie obvineného vo veci sp. zn. 3 Ts 119/70 ešte právoplatne skončené nebolo (prvostupňový rozsudok bol vyhlásený 31. augusta 1970 a druhostupňové uznesenie 26. októbra 1970). Okresný súd mal preto postúpiť spisy odvolaciemu súdu a upozorniť, že v trestnej veci 3 Ts 166/70 sa vedie stíhanie pre ten istý skutok ako vo veci sp. zn. 3 Ts 119/70. Pre odvolací súd bola táto skutočnosť dôvodom pre zrušenie rozsudku sp. zn. 3 Ts 119/70 a pre vrátenie veci súdu prvého stupňa s pokynom, aby súd prvého stupňa podľa analógie § 20 ods. 1 Tr. por. obe veci spojil a rozhodol o nich jediným rozsudkom.

Keby tento postup nebol z akýchkoľvek dôvodov zachovaný, nemohol by súd vo veci sp. zn. 3 Ts 166/70 rozhodnúť rozsudkom, ale po právoplatnosti rozsudku sp. zn. 3 Ts 119/70 by musel trestné stíhanie zastaviť podľa § 223 ods. 1 Tr. por. z dôvodu uvedeného v ustanovení § 11 ods. 1 písm. f) Tr. por.

Trestné stíhanie pre tú časť skutku, ktorá bola predmetom obžaloby vo veci 3 Ts 166/70, by potom bolo možné len po zrušení prvého rozsudku v mimoriadnom opravnom konaní.

So zreteľom na toto stanovisko Najvyšší súd SSR nevyslovil porušenie zákona okresným súdom v ustanovení § 35 ods. 2 Tr. zák. o súhrnnom treste podľa návrhu ministra spravodlivosti SSR v jeho sťažnosti, ale porušenie zákona v ustanovení § 314c ods. 1 písm. c) a § 314d Tr. por.

So zreteľom na to, že trestná vec sp. zn. 3 Ts 119/70 Okresného súdu v Humennom po zrušení rozhodnutí súdu prvého i druhého stupňa rozsudkom Najvyššieho súdu SSR z 3. júna 1971 sp. zn. 2 Tz 34/71 sa dostala do štádia konania pred prvostupňovým súdom, umožnilo to v tejto veci (2 Tz 44/71) Najvyššiemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Úlohou okresného súdu bude k tejto trestnej veci pripojiť vec sp. zn. 3 Ts 119/70 a potom ako v jedinej veci vykonať úkony prikázané Najvyšším súdom SSR a rozhodnúť jediným rozhodnutím.